

A jövő adatházisa

A Magyar Kereskedelmi Kamara és a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat a közelmúltban projektet nyert. Ebben arra szereztek megbízást, hogy egy információs szolgáltató mintarendszert alakítsanak ki és 1990-ig indítsanak be. Ez egy állandóan karbantartott adatbázis lenne, amelyből az előfizetők műszaki, statisztikai, üzleti, pénzügyi információkhoz juthatnának hozzá és tájékozódhatnának tenderkiírásokról, előzetes üzleti ajánlatokról.

Tegnap, csütörtökön a SZÜV újszegedi épületében

a Dél-alföldi Termelői Kamara és a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat a közelmúltban projektet nyert. Ebben arra szereztek megbízást, hogy egy információs szolgáltató mintarendszert alakítsanak ki és 1990-ig indítsanak be. Ez egy állandóan karbantartott adatbázis lenne, amelyből az előfizetők műszaki, statisztikai, üzleti, pénzügyi információkhoz juthatnának hozzá és tájékozódhatnának tenderkiírásokról, előzetes üzleti ajánlatokról.

Új festéküzem

Új festéküzemet építenek a Budalakk Festék- és Műgyantagyárban. Az 530 millió forintos beruházásra az adott lehetőséget, hogy a Budalakk megnyerte a Világbank által többcélú festéküzem létesítésére meghirdetett pályázatot. A beruházáshoz a Világbank 3 millió dollár hitelt folyósít, a többit a vállalat saját forrásaiból, illetve a Magyar Hitel Bank Rt. által nyújtott kölcsönből fedezi.

Az új festéküzem a Budalakk újpesti gyárában épül majd, ahol a jelenlegi körülmények között egyébként már nem tudták volna fejleszteni a gyártást.

Nemzetközi gazdasági kapcsolataink (2.)

Együttműködéssel gazdaságosabb

Nem elegendő nemzetközi gazdasági kapcsolataink helyzetfelmérésében korábbi önmagunkhoz mérni a fejlődést, hanem az eddiginél szélesebb földrajzi térségben kell, hogy lássuk helyünket a világpiacon. Erre hívták fel a figyelmet az utóbbi években a Csongrád megyei párt- és állami szervek állásfoglalásaikban, és most a közelmúltban a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Bizottsága is. Igaz, hogy a népgazdasági tendenciáknak megfelelően fejlődött a megye gazdasága, de iparában lassú a termékszerkezet-változás, s kevés az olyan új, korszerű termék, amely minden piacon értékesíthető. Nem könnyelhetjük el megnyugtató tényként csupán azt, hogy ipari termékeink exportja elsősorban Nyugat-Európába és a KGST-országokba irányul. Vagy, hogy egyes iparcikkeink eljutnak Közép- és Közel-Keletre, Afrikába, Észak- és Dél-Amerikába és a távol-keleti országokba is.

Csak módjával lehetünk elégedettek a nemzetközi gazdasági kapcsolataink révén elfoglalt helyünkkel. Az ilyen igények egy pillanatra sem engedik meg a lazítást. Ugyanis ma már kétszer akkora erőfeszítés kell ahhoz, hogy az elért pozíciókat megtartsuk, a további lépés pedig nagyobb kezdeményezéssé, új munkatílust, más szemléletet követel.

Szüntelenül munkálkodnunk kell a közvetlen exporton túlmutató gazdasági kapcsolataink szélesítésén is, jobban szem előtt tartva, hogy a különböző szerződések, ügyletek nem jövedelmezési akciók keretében jönnek létre. Sokasodnak az évgyűrűk gazdasági kapcsolataink fejlődésében is. Ez nem a dicsőség okán fontos, hanem a remélt elismerés miatt lényeges, hanem mert a példa (a jó is, a rossz is) rávetül a holnapra. Öröndetes, hogy az NGKB részére készített jelentés jó példaként sorolja a Csongrád megyei párt- és állami szervek mellett működő exportmunka-bizottság, a Dél-alföldi Árucseréforgalmi Társaság tevékenységét, a Magyar Kereskedelmi Kamara dél-alföldi területi bizottságát, s ma már közvetlen, vagy közvetett jogú tagjai sorába tartozik Bács, Békés, Csongrád megye 184 ipari, kereskedelmi, mezőgazdasági, közlekedési és szolgáltatási gazdálkodó egysége. A

Külkereskedelmi Minisztérium megyei megbízottjának tevékenységét is országos példaként említi. Vagy a Szegedi Ipari Vásár jelentőségének növekedését a testvérmegyei és -városi kapcsolatok erősödése révén. A célvetkezeti érdekvédelmi szervek ilyen irányú munkáját, a pénzintézetek újszerű hitelezési kezdeményezéseit stb.

Hétköznapos szükségleteink szorításában exportáló vállalatok tanultak múltjukból. A már kialakult üzleti, termelési kapcsolataik jellemző: látják a helyes, a célhoz vezető utat. Bár azt is tudják, ezen el lehet tévedni vagy legalábbis vargabetűkkel lehet botorkálni, néha célt téveszteni.

Sokszínű az a gazdasági kapcsolat, amely a közvetlen exporton túlmutat. Ilyen például a Szegedi Paprika-feldolgozó Vállalat Vegeta ételízesítő gyártására kialakított kooperációs együttműködése a Podravka Novi Sad céggel. A tapasztalatok igen kedvezőek. Evente mintegy ezer tonna ilyen ételízesítőt gyártanak. A Pannónia Szőrmekikészítő Konfekció és Kereskedelmi Vállalat szegedi gyárának műszaki, tudományos, technikai együttműködése cseh-szlovák vállalatokkal. A Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalatnak közös leművelési programja jugoszláv és román vállalatokkal. A Hódgép kiskundorozmai és sándorfalvi üzemegységei révén figyelemre méltó kapcsolatokat épített ki. Például az NSZK-beli Mengele céggel kooperációs kapcsolata van kaszáló, rendfelszedő, szeletelő stb. gépek gyártására. A Kögel céggel alumínium puttonyok és cserevázak, az Amazon Werke céggel pedig műtrágyaszórók, vetőgépek részegységeinek gyártására. Francia együttműködési kapcsolat keretében rendfelszedő adaptereket, műtrágyaszóró részegységeket állít elő a Hódgép. A Magyar Kábelművek szegedi gyára NSZK-svájci lízing alkalmazásával gyárt igényesebb termékeket. A Magyar Kenderipari Tröszt vállalatának műszaki-tudományos, gazdasági együttműködési szerződése van szocialista országok tízennégy nagyvállalatával, négy kutatóintézetével.

Eredményes exportnövelő tényként tartjuk számon, hogy osztrák-magyar tollfeldolgozó vállalat jött létre Hungarofeder Kft. néven. A

Szegedi Konzervgyár nyugatnémet tőke bevonására több céggel tárgyalt vegyes vállalat létrehozása céljából. Ezen túl kezdeményezték osztrák közreműködéssel aszpetikus technológiával üdítőital, svéd céggel mirelit gyártását vegyes vállalat formájában. Lehetőség kínálkozik például magyar-szovjet vegyes vállalat létrehozására is a mezőgazdasági gépgyártásban és a vegyiparban.

Ipari szövetkezeteink is foglalkoznak vegyes vállalat alapításával, például a vegyiparban. A Fémtext Ipari Szövetkezetnek jugoszláv céggel van termelési együttműködése. A Szegedi Szerződéskövés Kisszövetkezet NDK-beli vállalatokkal működik együtt mezőgazdasági gépkészítéssel, gyártással. A Medikémia Vegyipari Szövetkezetnek autópályai cikkek gyártására van szerződése belga, osztrák és angol cégekkel. A Szegedi Bútoripari Szövetkezetnek lízing szerződése van az NSZK-beli Reichenbacher céggel korszerű marógépek behozatalára bútoralkatrészek megmunkálásához.

Külső kapcsolataink alakulásában mindig szem előtt tartjuk, hol a helyünk a világban, melyek azok az új mérőszámok, amelyek jelzik előrehaladásunkat. Ezek közé sorolhatjuk például a Szegedi Biológiai Központ DNS szintézis, módszer-szabdalmanak a Biotechnikai Rt. által történt megvásárlását. Ennek alapján a svéd Skandigén Vállalattal 50-50 százalékos finanszírozás mellett fejlesztési megállapodást kötöttek 5 millió svéd korona értékben. Máris foglalkoznak a továbblépéssel. Cél: a gének élesztőben való kifejtése, amit vértőlóli szerként használnak. Ilyennek minősíthetjük a vírusmentes növényi szaporítóanyagok előállítását is, amelyre exportfejlesztési hitelt vett fel a Domaszéki Szőlőfűrt Szakszövetkezet a Meriklon Gt. közreműködésével.

A sikernek mindig a küzdelem a kovácsa. Erre biztat a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Bizottsága is, amikor felhívja a figyelmet a biotechnikai kutatások eredményeinek termelési célú felhasználása meggyorsítására. Egyes szakértői vélemények szerint ugyanis hamarosan a biotechnológia alapján fogják megítélni egy-egy ország gazdasági fejlettségének színvonalát.

Nagy Pál

Városszépítés

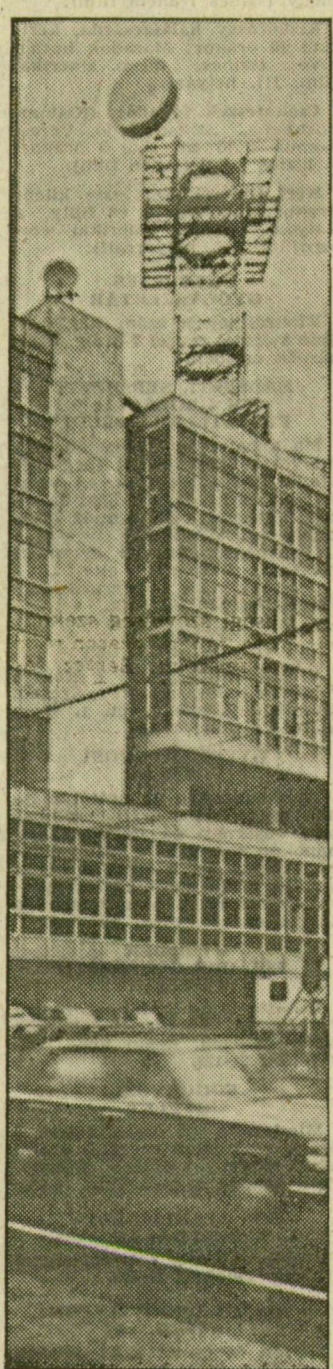
A természeti és épített környezet megővására, védelmére szóló együttműködési megállapodást írtak alá a napokban a Város-Község Védelem és Szépítő Egyesületek Szövetsége és két megyei tanács, Győr-Sopron illetve Somogy képviselői.

A megállapodás értelmében a helyi egyesületek, baráti körök, valamint a szövetség társadalmi eszközökkel segítik a tanácsok előtt álló városszépítő, műemlékvédelmi feladatokat megoldást. Tevékenységük során nemcsak javaslatokat tesznek, véleményeznek, hanem aktív munkával, anyagi eszközökkel is részt vállalnak az értékőrző munkából.

Forgószélben a tútorony

Szegeden új névvel illetik a Kossuth Lajos sugárúton a postapalotát: Tútorony. Az épület tetején ágaskodó vasszerkezet olyan véleményeket váltott ki, amelyek közlésére pusztán azért nem vállalkozom, mert nem bírta el a nyomda festéke. Az elmúlt harminc év alatt szegedi építmény nem okozott annyi ellenérzést, ellenszenvet és felháborodást, mint a szoban forgó vástorony. Csak enyhe becézetésnek tűnik a pocsek, vagy a ronda kifejezés, azon megjegyzés mellett, melyet a ben-szült szegedi honpolgárok indulatosan kiejtenek. Elsősorban a szakavatott építésszek háborognak, felróják a városnak, miképp engedték meg az illetékesek Szeged központjának klaszicista sziluettjében elhelyezni az oda nem illő vasszerkezetet. A szakemberek ehhez a kérdéshez azt hozzátesszük, ha a helyi hatóság beleszólt a magánházak erkélyének kiképzésébe, akkor miért nem tette ezt a város szívében levő postapalota esetében. Mivel az újságíró se nem építész, se nem hatóság, legfőképpen a többi sorstársával örül vagy bosszankodik, így a közvélemény által megfogalmazott kérdéssel a legilletékesebbet, Szeged főépítészt kerestem fel. Am fonák a helyzet, ugyanis két hónappal ezelőtt Kiss Lajos személyében új városi főépítést neveztek ki, ezért kíváncsiságával előbb a régít, a 17 évig hivatalában levő Takács Mátét kerestem fel, aki tavaly július óta a Délterv igazgatója.

Takács Máté: — Nagy megdöbbenéssel láttam, amikor a vasszerkezetet a helyére emelték. Bár tudtam róla, csak azt nem sejtettem, hogy ilyen lesz. A posta országos vezetői 1984-ben jelentkeztek és elmondták, szeretnék felszerelni egy olyan berendezést, ami elősegíti a korszerű távhívásba és hírközlésbe való bekapcsolódást. Ez országos program-része, ami 2000-ben fejeződik be. A hetedik ötéves tervben azokon a területeken fejleszteni kell, ahol rossz az adásvétel. Így esett a választás Szegedre és helyileg legalkalmasabbnak a postapalotát találták. Mi felvetettük, miért éppen a városközpontba akarják tenni az új berendezést. Azt a választ kaptuk, mert ott a legolcsóbb, ha peremkerületbe viszik, sokkal többé kerül, és abban az esetben nem kapná meg Szeged ezt az esz-közt. Nem akartuk elszalasztani ezt a lehetőséget, ezért vállaltuk a belvárosi telepítést és számoltunk a felháborodással is. Kértük hozzávalami rajzot. Nos az eredeti elképzelés szerint a torony karcsúbb, nem olyan zömök, mint a jelenlegi, esz-

te volna a torony küllemét. Nekem is akkor tűnt fel, amikor felszerelték, hogy nem ilyen lovat akarunk. Elővettem az engedélyeket, és utána néztem a kikötéseknek. Kiderült, ez nem az a torony, amit a tanács engedélyezett. Bár a magassága eredeti, de sem az alakja, sem a kontúrja, sem a színe nem az, amire szolt az építési okirat. Értelmitűk a budapesti postai beruházó vállalatot, kíváncsiak voltunk mi várható, hogyan módosították a terveket, satöbbi. Mire választ kaptunk, kiderült, a műszaki átadás is megkezdődött. A posta pesti szakemberei megmagyarázták mért tértek el a tervtől, miért módosították a különböző statikai gondok miatt az eredeti elképzelést. Ugyanis az alap-szerkezetet meg kellett erősíteni, így az szétterpeszkedő, híd-szerű lett. Arra nem kaptunk feleletet, mért nem szoltak a módosítás ügyében. Mit lehet most csinálni? Attól tartok túl sokat nem. A beruházó vállalta, hogy rövid időn belül elkészíti a végleges állapotot mutató tervet és jelentkezik. Abban megegyeztünk, olyan színre festik, amilyenre kérjük. Szeptember végéig kész lesz a kiegészítő terv, ám erre a vállalkozásra jellemző, hogy egyetlen építész sem volt a csapatban. A város javaslata: a vasszerkezetet próbálják építészetiileg oly módon becsomagolni, hogy az belesimuljon a városközpont sziluettjébe.

Mint városiakok mást, mit kívánhatunk ehhez: így legyen.

Halász Miklós

Amiről nem beszélünk

A szükség nagy úr

Az idegenforgalomnak szegénylősen elhallgatott, picinek tartott, ám igen fontos része a nyilvános illemhelyek léte, nyitva tartása is. Városunkban kilenc helyen van ilyen, ebből hét jelenleg nyitva van, a Roosevelt téri szerződéses üzemeltetéséről még folynak a tárgyalások, az újszegedi pedig kizárólag május elseje környékén hiányozna, ezért csak akkor, a majálásra nyitják ki. A Marx téri és a Szent István téri WC nyitva tartását a piachoz igazították. Egyébként három gazdája van a kilenc intézménynek a városi tanács szolgáltató üzeméé négy, ugyanennyi van a vízművek tulajdonában, egyet a megyei vendéglátó vett bérbe. Amikor szerződéses üzemeltetésre kiadnak egy illemhelyet, természetesen meghatározzák a nyitva tartási időt — és ellenőrzik is azt. Mint megtudtam, hihetetlenül sok, a felelősökön kívül álló oka lehet annak, ha

mégis hiába érkezik a turista. A Mikszáth Kálmán utcai munkálatok során eltávolított vízvezeték, a vendégek által ellopott csapok, összetört mosdókagylók, telen a csövek elfagyása vagy éppen a kezelők hivatalos elfoglaltsága. Persze tudom, a szükség nagy úr és az nem vigasztal senkit, hogy voltaképpen nincs, aki hibás volna.

„Maga elképzelni se tudja, milyenek az emberek. En nagyon régóta ezzel foglalkozom, járnak ide mindenféle népek. Lopják a törülközőt, a papírt, nem húzzák le a WC-t, de a két forintot sajnálják. Persze, vannak finomabb, úri népek is. Van, aki öt forintot is fizet, köszön, elvégzi a dolgát, megköszöni. De ez a ritkább. Nincsen ma már

nevelésük az embereknek. Nem lenéznek, hanem semmibe vesznek, mintha itt se lennének. Fáj ez az embernek, persze, nem lehet ezt megszokni. Szeretem én a népeket, kérem, és itt aztán szükség is van rá. Szeretnék nélkül ezt a munkát nem lehetne bírni: áprilisban múlt 15 éve, hogy csinalom.”

Az üzemeltetők ígérik: zökkenőmentes lesz a nyár. Ellenőrizni fogják az illemhelyeket. Mert az idegenforgalomnak szegénylősen elhallgatott, picinek tartott, ám igen fontos része. A Szechenyi, Marx, Szent István, Bartók, Aradi, Roosevelt és Dóm téri, a Károlyi utcai.

Megkockáztatom: telen is. R. E.